

09/04/2022

Η Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Παρασκευή 8 Απριλίου 2022 το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στην Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αλεξανδρείας.

Τις στάσεις των οίκων έψαλαν κατά σειρά ο εφημέριος του Μητροπολιτικού Ναού Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Παπαχρήστου, ο Αρχιερατικός Επίτροπος Αλεξανδρείας και προϊστάμενος του ως άνω Μητροπολιτικού Ναού Αρχιμ. Διονύσιος Ανθόπουλος, ο Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αρχιμ. Νεκτάριος Λασκαρίδης και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, ο οποίος στο τέλος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπά-ξι-ον· τί δέ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καί ἐξί-στα-μαι».

Καί ἄν ὁ ἱερός καί θεόπνευστος ὑμνογράφος ἰστάμενος ἐνώπιον τῆς ἱεράς μορφῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου αἰσθάνεται ἀδυναμία νά βρεῖ ἕνα ἐγκώμιο ἀντάξιο τῆς ἀγιο-τητός της, ἕνα ἐγκώμιο πού νά εἶ-ναι ἀντίστοιχο μέ τήν ὠραιότητα τῆς παρθενίας της καί τό ὑπέρ-λαμπρον τῆς ἀγνείας της, εἶναι φυσικό ἐμεῖς νά αἰσθανόμεθα ὄχι μόνο αὐτή τήν ὥρα, ἔχοντας ψάλει ὅλους αὐτούς τούς θεσπέσιους ὕμνους, ὅλους αὐτούς τούς ἀνυ-πέρ-βλητους χαιρετισμούς τοῦ Ἄκα-θίστου Ὑμνου πρὸς τήν Κυρία Θεοτόκο, ἀλλά καί κάθε φορά πού τό ἐπιχειροῦμε, ἀδυναμία.

Γιατί πῶς νά ὑμνήσει κανεῖς τήν Παναγία Παρθένο; Πῶς νά ἐγκω-μιά-σει κανεῖς αὐτήν πού ἐπέλεξε ὁ ἴδιος ὁ Θεός γιά νά γίνει Μητέρα τοῦ Υἱοῦ του, γιά νά γίνει συνεργός στό μυστήριο τῆς θείας οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου; Πῶς νά ἐγκωμιάσει κανεῖς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, στήν ὁποία, ἀκόμη καί ἄν προσφέρουμε «ἴσα-ρίθμους τῆ ψάμμω ὠδᾶς», «οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον»;

Ἄν ὅμως ὁ Υἱός της καί Θεός μας δέχεται εὐχαρίστως «ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων αἶνον», εἶναι βέβαιο ὅτι καί ἡ φιλόστοργη καί ἀγαπῶσα καρδιά τῆς Παναγίας Μητέρας του δέχεται καί τόν τα-πεινό ὕμνο τῶν τέκνων της, δέ-χεται τά ἀδύναμα ψελλίσματα τῶν χειλέων καί τῶν καρδιῶν μας μέ πολλή ἀγάπη.

Τά δεχόταν ὅλες αὐτές τίς ἐβδο-μάδες τῆς Μεγάλης Τεσσαρακο-στῆς, κατά τίς ὁποῖες προστρέχαμε κάθε Παρασκευή στόν ἱερό ναό της γιά νά ψάλλουμε τούς Χαιρετι-σμούς της, ἀλλά καί γιά νά κατα-θέσουμε ἐνώπιον τῆς ἀγάπης της τά αἰτήματα τῶν καρδιῶν μας, νά καταθέσουμε ὅ,τι μᾶς ἀπασχο-λοῦ-σε, ὅ,τι μᾶς ἀνησυχοῦσε, ὅ,τι μᾶς ἔθλιβε, καί νά τήν παρακαλέσουμε νά τά μεταφέρει στόν Υἱό της καί Κύριό μας καί νά γίνει ἴλεως γιά τόν καθένα μας ξεχωριστά ἀλλά καί γιά τόν κόσμο ὀλόκληρο, πού διέρχεται, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, δύσκολες ὥρες.

Δεχόταν ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί τά ἐγκώμια καί τίς παρα-κλή-σεις μας, γιατί ἡ ἀγάπη της γιά τούς ἀνθρώπους εἶναι τόσο ἀπέραντη, ὥστε νυχθημερόν μεσιτεύει

για μᾶς καί ἱκετεύει τόν Υἱό της για χάρη μας, πολύ πρὶν ἐμεῖς νά ἀντι-ληφθοῦμε τί ἔχουμε ἀνάγκη καί τί πρέπει νά τῆς ζητήσουμε.

Μεσιτεύει καί πρεσβεύει για τοὺς ἀνθρώπους μέ μεγαλύτερη ὅμως προθυμία καί μεγαλύτερη χαρά, ὅταν ἐμεῖς τὴν ἐγκωμιάζουμε ὄχι μόνο μέ τὰ λόγια μας ἀλλὰ καί μέ τὴ ζωὴ μας.

Γιατί, ὅπως δέν ὑπάρχει μεγαλύ-τερος ἔπαινος καί ὠραιότερο ἐγκώ-μιο για μιὰ μητέρα ἀπὸ τὸ νά προοδεύουν καί νά προ-κόπτουν τὰ παιδιά της, ἀκολουθώντας τίς συμ-βουλές καί τὸ παράδειγμά της, ὅ-πως δέν ὑπάρχει καμιά μεγαλύ-τε-ρη χαρά καί εὐχαρίστηση για μιὰ μητέρα ἀπὸ τὸ νά βλέπει τὰ παιδιά της νά ἐπιτυγχάνουν τὸν στόχο καί τὸν προορισμό τῆς ζωῆς τους, ἀναμ-φίβολα δέν ὑπάρχει καί μεγα-λύ-τερο ἐγκώμιο καί ὠραιότερος ἔπαινος για τὴν Παναγία μας ἀπὸ τὸ νά μᾶς βλέπει νά ἀκο-λουθοῦμε τὸ δικό της παράδειγμα· νά μᾶς βλέπει νά ἀκολουθοῦμε στὴ ζωὴ μας τὸ θέλημα τοῦ Υἱοῦ της, ὅπως ἡ ἴδια μᾶς συνέστησε, ἀφήνοντας ὡς ὑποθήκη σέ ὄλους μας τὴν προ-τροπὴ της πρὸς τοὺς διακόνους στὸν γάμο τῆς Κανᾶ «Αὐτοῦ ἀκού-ετε».

Κι ἀκόμη δέν ὑπάρχει πιὸ εὐάρε-στος ἔπαινος για τὴν Παναγία μας ἀπὸ τὸ νά μᾶς βλέπει νά μιμού-μεθα τὴν ὑπομονὴ καί τὴν καρ-τε-ρία της στίς θλίψεις καί τίς δοκιμα-σίεις καί νά ὑπομένουμε ὅ,τι ἐπι-τρέ-πει ὁ Θεός νά μᾶς ἐπισκεφθεῖ στὴ ζωὴ μας καί νά δοκιμάσει τὴν πίστη καί τὴν ἀντοχὴ μας· νά μᾶς βλέπει νά πιστεύουμε στὸν Υἱό της ὄχι μέ τὰ χεῖλη ἀλλὰ μέ τὴν ψυ-χή, καί αὐτὴ τὴν πίστη νά τὴν μετα-τρέ-πουμε σέ ἔργα πίστεως καί ἀγάπης· νά μᾶς βλέ-πει νά ἀγωνιζόμαστε για νά διατη-ροῦμε τὴν καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μας· νά μᾶς βλέπει νά καλλιερ-γοῦ-με στὴν ψυχὴ μας τίς ἀρετές πού περι-μένει ἀπὸ ἐμᾶς ὁ Θεός, τὴν ἀγάπη, τὴν πρα-ότητα, τὴν ὑπομονή, τὴν ἀνεξικακία, γιατί ἡ πνευματικὴ εὐω-δία αὐτῶν τῶν ἀρε-τῶν εἶναι ὑπέρ-τερη ἀπὸ τὴν εὐωδία τῶν φυσικῶν ἀνθέων τὰ προσφέρουμε στὴν Παναγία μας καί μέ τὰ ὁποῖα στο-λίζουμε τὴν εἰκόνα της, γι' αὐ-τό καί αὐτὰ τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν εἶναι πιὸ εὐπρόσ-δε-κτα ἀπὸ τὴν Πα-να-γία μας ἀπὸ τὰ φυ-σικά ἄνθη.

Ἄς ἐπιλέξουμε αὐτὰ τὰ ἐγκώμια καί ἅς τὰ προσφέρουμε στὴν Ἵπε-ρα-γία Θεοτόκο ὄχι μόνο αὐτὴν τὴν περίοδο ἀλλὰ σέ ὅλη μας τὴ ζωὴ για νά ἔχουμε πάντοτε τὴ χάρη καί τὴν εὐλογία της. Ἰδιαίτερη τὴν περίοδο αὐτὴ ἡ Παναγία μας τείνει εὐήκοο οὖς σέ ὄλους ὅσους προστρέχουμε πρὸς Αὐτὴν μέ εὐλάβεια, μέ ἀγάπη ἀλλὰ καί πίστη, προκειμένου νά ἀκολουθήσουμε αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἡ Παναγία θέλει ἀπὸ ἐμᾶς. Ὅχι γιατί τὰ ἔχει ἀνάγκη Ἐκεῖνη, ἀλλὰ για τὸ δικό μας τὸ συμφέρον, για τὴ δικὴ μας τὴν ἔνωση μέ τὸν Υἱὸ της καί μέ Ἐκεῖνη. Γι' αὐτό τὸ ὑπόλοιπο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἅς ἀγωνισθοῦμε περισσότερο, ἅς καθάρουμε τὸν ἑαυτό

μας, ἄς προσευχηθοῦμε περισσότερο στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, νά γίνει Ἐκείνη ἡ μεσίτρια πού θά μᾶς ἐνώσει μέ τόν Θεό της.

Ακολουθεῖ το σχετικό φωτογραφικό υλικό:

© Kosmas Karagiannis-IMBNK